

[Ministeren for kulturelle anliggender]

For ikke at skulle vente på det optog vi videre forhandlinger, men uden om rederierne og søfartsorganisationerne, og nåede frem til enighed mellem alle parter.

Det, jeg gerne vil sige, er, at der nu er tiltrådt en frivillig ordning mellem alle disse parter. Nu drejer det sig alene om et aktstykke. Vi behøver ikke at haste en del af lovforslaget igennem eller noget som helst andet, vi kan ordne det gennem et aktstykke i finansudvalget, hvor fremskridtspartiet også er meget velkommen til for en gangs skyld at stemme for, når vi når dertil.

Jeg vil da gerne sige, at når det ikke er blevet offentliggjort før, så er det, fordi Danmarks radios forretningsudvalg skulle bekræfte det på sit møde den 13. december – altså i forgårs, i dag har vi jo den 15. december. Det er vel ikke helt unaturligt, at jeg synes, at det skal meddeles her i næsten samme øjeblik, som det er i orden og vi har fået tilbagemelding derfra. Det synes jeg er det væsentlige.

Jeg vil gerne understrege, at jeg mener, at vi også skal fastholde § 7, stk. 3, i den nye radiolov, der taler om den forpligtelse, Danmarks radio har til at sende til de søfarende.

Så er der blevet spurgt om, hvor dyrt det er. Dertil kan jeg sige, at det, som man har anslået, står i bilag 1, »Lovforslagets økonomiske konsekvenser«, i punkt 3. Der står, at distributionsordningen med dette udgangspunkt – vi siger ikke, at det er det sidste punkt, det drejer sig foreløbig om 152 timer, vi siger ikke, at det er den endelige ordning, der kan jo ske andre ting; det er en ordning, der er langt større end den norske ordning – vil betyde investeringsudgifter på godt 6 mill. kr. og årlige driftsudgifter på 3–5 mill. kr.

Så skal jeg blot svare på det spørgsmål, hr. Bernhard Baunsgaard stillede. Det drejer sig om skibe, der er optaget i det danske skibsregister, men ikke om skibe, der sejler under bekvemmelighedsflag. Vi skelner altså mellem disse to ting.

Jeg tror, at jeg dermed har svaret på de bemærkninger, der har været i forbindelse med fremskridtspartiets lovforslag.

Hans Hækkerup (S):

Jeg var meget glad for en bemærkning, hr. Arentoft kom med heroppe fra talerstolen. Hr. Arentoft sagde, at det er rederierne, der

skal bestemme, hvad søfolkene skal se. Det er klar tale, det er fremskridtspolitik. Derimod kunne jeg ikke rigtig forstå den begrundelse, hr. Arentoft gav. Han sagde nemlig, at det er dem, der har skoen på, der ved, hvor den trykker. Så vidt jeg har forstået, drejer det her sig om, at det er søfolk i udenrigsfart, der ske se de tv-kassettebånd, og ikke rederne.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg skulle ned hos ministeren og have lidt manuduktion for at forstå det svar, som ministeren gav mig. Jeg spurgte nemlig ikke om skibe under bekvemmelighedsflag. Jeg spurgte om skibe, der var chartret af danske rederier. Ministeren siger, at svaret skal forstås på den måde, at skibe, der er chartret af danske rederier og har dansk besætning, falder ind under ordningen, og det er jeg glad for.

Så er der denne indskrænkning til 152 timer. Om det dækker behovet, er vel nok tvivlsomt, men jeg går ud fra – det fik jeg ikke at vide – at det er klart, at vi får aftalen sendt til orientering i kulturudvalget. Der kan vi jo kigge på det, og så kan det være, at vi kommer frem til nogle flere spørgsmål og også i fællesskab kan drøfte, hvordan vi skal stræbe efter at denne ordning udvikler sig.

Som sagt er jeg glad for, at der er blevet truffet en aftale, og jeg tror ligesom flere andre, at fremskridtspartiet i denne sag har været med til at fremme ordningen. Jeg er ikke særlig sikker på, at den var kommet, hvis ikke der havde ligget dette lovforslag. Jeg kan naturligvis tage fejl, men jeg tror i hvert fald, at vi alle sammen må være enige om, at det ikke har skadet, at der lå et lovforslag om dette, selv om det så var et dårligt lovforslag.

ATP-fonden, siger hr. Arentoft, er for $\frac{2}{3}$'s vedkommende indbetalt af arbejdsgiverne. Jeg forstår simpelt hen ikke bemærkningen. Den tilhører dem, der er ansat. Det ville være det samme, som hvis hr. Arentoft sagde, at man ikke kan sige, at arbejderne ejer deres løn, for den er helt udbetalt af arbejdsgiverne. Det er jo det rene vrøvl – undskyld udtrykket, men det er vist ikke nemt at finde et andet dækkende udtryk.

Skatterøveri. Ja, det er også beklageligt, at hr. Arentoft ikke kan se, at her kan man heller ikke sige, at det er synonyme ting. Skat-